

LEGAL INSIGHT

ΕΙΣΠΡΑΞΗ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ – ΝΟΜΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ – ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΑ-ΔΑΝΕΙΣΤΗ

Γιώργος Ψαράκης
M.A.E, LL.M., PgCert

Με ένα από τα μεγαλύτερα προβλήματα των επιχειρήσεων σήμερα στην Ελλάδα να αποτελεί η δυσκολία στην είσπραξη των ανείσπρακτων απαιτήσεών τους, και με δεδομένη την δυσπιστία του επιχειρηματικού κόσμου προς την ελληνική δικαιοσύνη ως προς την ταχύτητα με την οποία επιλύει τις διαφορές που έρχονται ενώπιον της, δεν είναι σπάνιο φαινόμενο να συναντάει κανείς οικονομικές μονάδες σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμών εξ αιτίας ανεξόφλητων απαιτήσεων με κίνδυνο την τελική διάλυση της επιχείρησης. Στο παρόν σημείωμα δίδεται μια ρεαλιστική εικόνα των «όπλων» που μας δίνει η ελληνική νομοθεσία είσπραξης εμπορικών απαιτήσεων με στόχο να διαφανεί ότι το **νομοθετικό οπλοστάσιο υφίσταται** και βρίσκεται διαθέσιμο προς αξιοποίηση από τον εκάστοτε δανειστή.

ΙΟΥΝΙΟΣ 2016

Σημαντικό σκόπελο στην λειτουργία των εμπορικών επιχειρήσεων αποτελεί εδώ και μερικά χρόνια η είσπραξη ανεξόφλητων οφειλών. Ιδίως στις περιπτώσεις που το σημαντικότερο μέρος των ανεξόφλητων οφειλών προέρχεται από έναν και μόνο αντισυμβαλλόμενο-πελάτη, τότε η αδυναμία είσπραξης θέτει σε κίνδυνο την ίδια την επιβίωση της δανειστρίας επιχείρησης. Στην περίπτωση αυτή η πλέον ενδεδειγμένη λύση είναι η άμεση δικαστική διεκδίκηση των οφειλομένων μέσω, όμως, γρήγορων διαδικασιών που απαιτείται να φέρουν αποτέλεσμα μέσα σε λίγους μήνες και όχι σε αρκετά χρόνια, καθότι στην τελευταία αυτή περίπτωση ίσως να είναι πλέον αργά.

Στην σκέψη των περισσότερων συναλλασσόμενων βρίσκεται η αντίληψη ότι η δικαστική διεκδίκηση των οφειλομένων, είτε αυτά προέρχονται από ανείσπρακτα τιμολόγια είτε από διάφορες άλλες αιτίες (μισθώσεις κτλ.), θα κρατήσει χρόνια και θα απαιτήσει γενναία χρηματοδότηση. Κατά τούτο και αρκετές φορές αποθαρρύνονται με συνέπεια να χάνουν πολύτιμο χρόνο εις βάρος της τελικής είσπραξιμότητας της απαίτησης.

Ωστόσο, το ελληνικό δίκαιο, και ιδίως ο κώδικας πολιτικής δικονομίας, προβλέπει πληθώρα μεθόδων και τρόπων, μέσω των οποίων η είσπραξη μιας εμπορικής απαίτησης μπορεί να λάβει

χώρα επιτυχώς, μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα. Η διαδικασία της είσπραξης χωρίζεται σε δύο στάδια:

- α) στην έκδοση του εκτελεστού τίτλου (απόφαση, διαταγή πληρωμής κτλ.) βάσει του οποίου θα λάβει χώρα η αναγκαστική εκτέλεση και
- β) στην διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης (με την συνδρομή δικαστικού επιμελητή) βάσει της οποίας τελικώς θα εισπραχθούν τα οφειλόμενα.

A. Για το α) μέρος της διαδικασίας θα πρέπει να επισημανθούν τα εξής:

- Η ταχύτερη μέθοδος για έκδοση εκτελεστού τίτλου είναι η διαδικασία της έκδοσης διαταγής πληρωμής (χρόνος έκδοσης από 1 μέρα έως 3 βδομάδες ανάλογα με το Πρωτοδικείο/Ειρηνοδικείο). Για να εκδοθεί διαταγή πληρωμής θα πρέπει να αποδεικνύουμε την απαίτηση με έγγραφα τα οποία να φέρουν την υπογραφή του οφειλέτη μας, ή με τα δικά μας εμπορικά βιβλία (αναλυτικό καθολικό κτλ.). Επομένως δεν είναι ακριβές ότι διαταγή πληρωμής εκδίδεται μόνο εφόσον έχουμε στα χέρια μας αξιόγραφα (επιταγές, συναλλαγματικές κτλ.) ή τιμολόγια-δελτία αποστολής υπογεγραμμένα από τον οφειλέτη. Διαταγή πληρωμής μπορεί να εκδοθεί και με τον συνδυασμό διάφορων εγγράφων που αποδεικνύουν την απαίτηση, μέχρι και με μήνυμα ηλεκτρονικής αλληλογραφίας. Κατά τούτο έχει εκδοθεί διαταγή πληρωμής με χρήση μηνύματος ηλεκτρονικής αλληλογραφίας (mail) του οφειλέτη, με χρήση ενός απλού ενυπόγραφου εγγράφου που αποδέχεται το χρέος του, με την χρήση απόδειξης καταβολής προκαταβολής όταν τελικώς η σκοπούμενη σύμβαση ουδέποτε καταρτίστηκε, με το τηρούμενο ηλεκτρονικά αναλυτικό καθολικό της δανειστρίας εμπορικής επιχείρησης, με την αρχική υπογεγραμμένη σύμβαση έργου μεταξύ οφειλέτη και δανειστή, με την αγωγή ή εξώδικη δήλωση του οφειλέτη που θεωρεί δεδομένο το χρέος του αλλά προβάλλει διάφορες ενστάσεις κτλ..

- Ακόμα, όμως, και να μην υπάρχει δυνατότητα έκδοσης διαταγής πληρωμής, βάσει των πρόσφατων αλλαγών στον κώδικα πολιτικής δικονομίας, η διαγνωστική διαδικασία που ξεκινά με την κατάθεση αγωγής, κρατάει πολύ λιγότερο, σε σχέση με το μέχρι το 2015 ισχύον δίκαιο, χρονικό διάστημα με την παραπέρα διευκόλυνση της διενέργειας συντηρητικής κατάσχεσης ακόμα και με την πρωτόδικη απόφαση. Δηλ., ενώ παλαιότερα ο δανειστής ανέμενε να καταστεί η απόφασή του τελεσίδικη (δηλ. να δικαστεί η υπόθεσή του τις περισσότερες φορές και από το Εφετείο), σήμερα μπορεί με την πρωτόδικη απόφαση να διενεργήσει συντηρητική κατάσχεση στα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη του («πάγωμα» τραπεζικών λογαριασμών, εμπορευμάτων κτλ.) με αποτέλεσμα να είναι πιο πιθανή μια συμβιβαστική λύση.

B. Για το β) μέρος της διαδικασίας θα πρέπει να επισημανθούν τα εξής:

- Η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης είναι το δυσκολότερο πρακτικά τμήμα της είσπραξης μιας εμπορικής απαίτησης. Ενδέχεται να έχουμε στα χέρια μας έναν εκτελεστό τίτλο αλλά να μην έχουμε τους τρόπους να προχωρήσουμε στην είσπραξή του λόγω π.χ. μη ανεύρεσης εμφανών περιουσιακών στοιχείων στο όνομα του οφειλέτη. Σε κάθε περίπτωση, πριν την έναρξη της διαδικασίας, θα πρέπει να γίνεται ενδελεχής έλεγχος της περιουσιακής

κατάστασης του οφειλέτη μέσα από δημόσιες βάσεις δεδομένων (ΦΕΚ ΑΕ&ΕΠΕ, ΓΕΜΗ, λοιπά τεύχη ΦΕΚ, ΔΙΑΥΓΕΙΑ, εμπορικά/βιομηχανικά επιμελητήρια, κτηματολόγια/υποθηκοφυλακεία), επιτόπιες έρευνες, έρευνες τυχόν λοιπών δικαστικών αντιδικιών οφειλέτη, συμβατικών του σχέσεων με τρίτα πρόσωπα κτλ. **Εφόσον μείνουμε μόνο στον έλεγχο της ακίνητης περιουσίας του, είναι πολύ πιθανόν να μην έχουμε κάποιο άμεσα ορατό αποτέλεσμα.** Εξάλλου, η κατάσχεση ακινήτου θα πρέπει να αποτελεί, αρκετές φορές, την τελευταία επιλογή του δανειστή λόγω του κοστοβόρου και χρονοβόρου της διαδικασίας. **Κατά τούτο θα πρέπει, αφού γίνει η αναλυτική αποτύπωση των περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, να λαμβάνεται απόφαση περί της προτεραιοποίησης των διαθέσιμων μέτρων εκτέλεσης.**

- Ο Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας προσφέρει πολυάριθμα μέσα αναγκαστικής εκτέλεσης για χρήση από τον εκάστοτε δανειστή. Ενδεικτικά αναφέρω ορισμένα (με κάποια χαρακτηριστικά παραδείγματα):

α) Κατάσχεση κινητής (αξιογράφων, μετοχών, εταιρικών μεριδίων, εμπορευμάτων, οχημάτων, χρημάτων κτλ.) και ακίνητης περιουσίας. Μάλιστα στην περίπτωση κατάσχεσης κινητού, θα πρέπει ο οφειλέτης να λαμβάνει υπόψη του, ότι το κινητό αφαιρείται από την κατοχή του και παραμένει σε φύλαξη από τρίτο πρόσωπο –τον μεσεγγυούχο- για χρονικό διάστημα άνω των 7 μηνών μέχρι να λάβει χώρα ο πλειστηριασμός. **Επομένως δεν θα μπορεί κανείς να κάνει χρήση των κατασχεθέντων κινητών πραγμάτων για το συγκεκριμένο χρονικό διάστημα,** ενώ με βάση τις πρόσφατες αλλαγές στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δεν μπορεί ούτε να δοθεί αναστολή με ασφαλιστικά μέτρα στην διαδικασία της εκτελέσεως και άρα της αφαίρεσης (γιατί η αφαίρεση των κινητών θα λάβει χώρα στο πλαίσιο της κατάσχεσης που αποτελεί έμμεση μορφή εκτέλεσης και όχι άμεση).

Παραδείγματα: στο πλαίσιο αναγκαστικής κατάσχεσης οχημάτων (φορηγών) και εξοπλισμού επιχείρησης χονδρικής έχει βρεθεί συμβιβαστική λύση εξόφλησης προς αποφυγή αφαίρεσης· στο πλαίσιο απόπειρας αναγκαστικής εκτέλεσης σε λειτουργούσα επιχείρηση λιανικής έχει ξεκινήσει η αφαίρεση χρημάτων από ταμειακή μηχανή με στόχο τη συνεχή αφαίρεση κάθε επιμέρους εισπραξής μετρητών με αποτέλεσμα τον τελικό συμβιβασμό και ρύθμιση του χρέους· στο πλαίσιο αναγκαστικής εκτέλεσης στην κατοικία εμπόρου-οφειλέτη έχουν βρεθεί επιταγές οι οποίες κατασχέθηκαν· στο πλαίσιο ταυτόχρονης αναγκαστικής κατάσχεσης εξοπλισμού σε δύο καταστήματα της ίδιας επιχείρησης λιανικής έχει βρεθεί συμβιβαστική λύση εξόφλησης προς αποφυγή αφαίρεσης· στο πλαίσιο έναρξης διαδικασίας αναγκαστικής αφαίρεσης κινητών από ΔΕΚΟ και εταιρείες προμήθειας ηλεκτρικού ρεύματος έχουν εξοφληθεί οι απαιτήσεις προς αποφυγή κατάσχεσης κ.ά.

β) Κατάσχεση απαιτήσεων που διατηρεί ο οφειλέτης έναντι τρίτων (κατάσχεση εις χείρας τρίτου). Ο οφειλέτης ενδέχεται να έχει και ο ίδιος απαιτήσεις κατά τρίτων τις οποίες δεν μπόρεσε ή δεν επιθυμούσε για διάφορους λόγους να εισπράξει. Δεν είναι μόνο απαιτήσεις κατά πιστωτικών ιδρυμάτων αλλά και κατά εταιρειών π.χ. που ασφαλίζουν εμπορικές απαιτήσεις,

ασφαλιστικών εταιρειών για τυχόν ασφαλιστικές αποζημιώσεις κτλ. Το πιο σύνηθες, ωστόσο, στον εμπορικό κόσμο είναι να υπάρχουν απαιτήσεις κατά τρίτων εμπόρων τις οποίες μπορεί ο δανειστής, υπεισερχόμενος στην θέση του οφειλέτη του-δανειστή του τρίτου, να διεκδικήσει.

Παραδείγματα: στο πλαίσιο αναγκαστικής εκτέλεσης κατά εργοληπτικής επιχείρησης έχουν επιδοθεί κατασχετήρια εις χείρας τρίτου σε Περιφέρεια, Δήμους και Δημόσια ταμεία· πριν την έναρξη της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης και προς αποφυγή ανάληψης τυχόν χρηματικών ποσών από τον οφειλέτη έχει λάβει χώρα, χωρίς προειδοποίηση του οφειλέτη, συντηρητική κατάσχεση καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα («πάγωμα» καταθέσεων)· μετά από εντοπισμό επιχειρηματικών απαιτήσεων του οφειλέτη κατά τρίτου εμπόρου έχει λάβει χώρα κατάσχεση εις χείρας τρίτου και απόκτηση εκτελεστού τίτλου κατά του τρίτου με σκοπό την διεκδίκηση των οφειλομένων από τον περισσότερο αξιόχρεο τρίτο-οφειλέτη του οφειλέτη· στο πλαίσιο διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης έχει λάβει χώρα κατάσχεση εις χείρας τρίτου στα χέρια της Εφορίας καταβλητέου ποσού από σύμβαση προμήθειας, το οποίο τελικά καταβλήθηκε στον δανειστή κ.ά.

γ) **Κατάσχεση κληρονομιαίας περιουσίας του οφειλέτη**, ακόμα και αν δεν την έχει αποδεχτεί εγγράφως ενόψει φόβου κατασχέσεως, εφόσον, όμως, έχει παρέλθει άπρακτη η προθεσμία αποποίησης.

δ) **Αίτηση υποβολής καταλόγου περιουσιακών στοιχείων**. Με το νέο άρθρο 952 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, βελτιώθηκε η διατύπωση της σχετικής διάταξης με συνέπεια πλέον ο οφειλέτης που καλείται στο δικαστήριο να δηλώσει τα περιουσιακά του στοιχεία, να πρέπει να αναφέρει και τις τυχόν απαιτήσεις που έχει κατά τρίτων και τις τυχόν μεταβιβάσεις ακινήτων που τέλεσε εντός τελευταία πενταετίας. Ο οφειλέτης πρέπει να βεβαιώνει με όρκο ότι ο κατάλογος περιουσιακών στοιχείων που υποβάλει στο δικαστήριο περιέχει όλα τα περιουσιακά του στοιχεία καθότι σε αντίθετη περίπτωση **τελεί το αδίκημα της ψευδορκίας**. Όπως αναφέρει και η αιτιολογική έκθεση του νόμου του 2015 που τροποποίησε την εν λόγω διάταξη: «Με την τροποποίηση της ισχύουσας διάταξης επιδιώκεται η πληρέστερη προστασία των δανειστών. Η υποχρέωση του οφειλέτη για γνωστοποίηση των περιουσιακών του στοιχείων αναφέρεται σε όλα τα δεκτικά αναγκαστικής εκτέλεσης στοιχεία, κάτι που επιβάλλει η ανάγκη πραγμάτωσης της αξίωσης του κατάσχοντος δανειστή, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται η διαφάνεια στην αναγκαστική εκτέλεση και καταπολεμούνται δόλιες τακτικές από την πλευρά του οφειλέτη».

Παραδείγματα: στο πλαίσιο αναγκαστικής εκτέλεση κατά ξενοδοχειακής επιχείρησης, αναγκάστηκε ο διαχειριστής να δώσει όρκο με κατάλογο των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης με αποτέλεσμα να διαφανούν απαλλοτριωτικές ενέργειές του και να κερδηθεί σχετική αγωγή εναντίον του προσωπικά κ.ά.

ε) **Αναγκαστική διαχείριση επιχείρησης οφειλέτη**. Ορισμένες φορές ο οφειλέτης-επιχείρηση έχει στην κυριότητά του ακίνητα και διάφορα άλλα περιουσιακά στοιχεία τα οποία όμως είναι

υποθηκευμένα/ενεχυριασμένα σε τρίτους και άρα πιθανός πλειστηριασμός δεν θα είχε πρακτικό αποτέλεσμα ως προς την είσπραξη της απαίτησης. Ωστόσο, συνεχίζει να λειτουργεί την επιχείρηση παράγοντας πλούτο και εισπράττοντας χρηματικό ποσό, τα οποία ίσως και αυτά είναι εκχωρημένα σε τρίτους (συνήθως πιστωτικά ιδρύματα). Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να εξετάζεται η διαδικασία επιβολής αναγκαστικής διαχείρισης, όπως προβλέπεται από τον κώδικα πολιτικής δικονομίας. Στην μορφή αυτή αναγκαστικής εκτέλεσης, με απλά λόγια, δύναται ο δανειστής, μεταξύ άλλων, **να αναλάβει την διαχείριση της επιχείρησης του οφειλέτη μέχρι να εισπράξει όλο το οφειλόμενο ποσό.**

Παραδείγματα: στο πλαίσιο αναγκαστικής εκτέλεσης κατά επιχείρησης με βεβαρυσμένα ακίνητα που μίσθωνε έχοντας εκχωρήσει τα μισθώματά της σε πιστωτικά ιδρύματα, έλαβε χώρα αίτηση αναγκαστικής διαχείρισης με αποτέλεσμα να περάσει ο έλεγχος της επιχείρησης σε ελεγκτική εταιρεία με σκοπό την βέλτιστη διαφανή διαχείριση προς εξόφληση του δανειστή κ.ά.

Εξάλλου, θα πρέπει να τονιστεί ότι ακόμα και στην περίπτωση που αναμένεται καθυστέρηση στην διαδικασία της εκτέλεσης, ενδέχεται ο δανειστής να μπορεί να προχωρήσει σε λήψη ασφαλιστικών μέτρων με αποτέλεσμα αφενός την εξασφάλιση της μελλοντικής είσπραξης, αφετέρου την άσκηση πίεσης στον οφειλέτη και την διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος κατάλληλου για συμβιβασμό. Τέτοια μέτρα αποτελούν η συντηρητική κατάσχεση ακινήτων, κινητών, τραπεζικών καταθέσεων κτλ., η εγγραφή προσημείωσης σε ακίνητα κτλ.

Στην τάση «ποινικοποίησης» που παρατηρείται όσον αφορά στην μη καταβολή εμπορικών οφειλών, θα πρέπει να επισημάνω ότι ελάχιστες φορές παράγει αξιόλογα αποτελέσματα, εκτός του ότι συνήθως είναι δυσχερές να αποδειχτεί, η μήνυση για τέλεση κάποιου ποινικού αδικήματος προκληθέντος από την μη πληρωμή μιας εμπορικής οφειλής (π.χ. μήνυση για φερόμενη τέλεση απάτης κτλ.). Σε κάθε περίπτωση, πρωταρχικός στόχος του δανειστή είναι να εισπράξει την απαίτησή του και συνήθως δεν τον ενδιαφέρει να αναμειχθεί σε έναν κοστοβόρο και χρονοβόρο ποινικό δικαστικό αγώνα, χωρίς βέβαια να μην υπάρχουν και εξαιρέσεις στον κανόνα αυτόν.

Επίσης, δεν είναι λίγες οι φορές που οι οφειλέτες «κρύβονται» πίσω από διάφορα εταιρικά σχήματα ή που έχουν μεταβιβάσει περιουσιακά τους στοιχεία καταδολιευτικά σε τρίτους ή που έχουν προσπαθήσει να «εξαφανίσουν» την περιουσία τους αναμένοντας τις διαδικασίες της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η ελληνική νομοθεσία και νομολογία προσφέρει και στις περιπτώσεις αυτές λύσεις, μέσω διαδικασιών απόδειξης αδικοπραξιών, άρσης αυτοτέλειας νομικού προσώπου, αγωγών διάρρηξης, αγωγών κατά διοικητών νομικών προσώπων, έκδοσης διαταγών πληρωμής κατά διοικητών υπογραψάντων επιταγών νομικών προσώπων κτλ., νομικά ζητήματα που είναι θέμα ξεχωριστού ενημερωτικού σημειώματος. Αξίζει να γίνει, ωστόσο, η εξής σημείωση: αν μια κεφαλαιουχικού τύπου εταιρεία-οφειλέτης (π.χ. Α.Ε., ΕΠΕ, ΙΚΕ) σταματάει την δραστηριότητά της και δεν έχει περιουσιακά στοιχεία στο όνομά της, τούτο δεν σημαίνει ότι η απαίτηση θα πρέπει να θεωρηθεί ανείσπρακτη. Ακόμα και αν δεν υπάρχει τυχόν

ευθύνη του διοικητή της εταιρείας από την έκδοση τυχόν ακάλυπτων επιταγών, είναι πιθανή η θεμελίωση διάφορων αδικοπραξιών στο πρόσωπο των διαχειριστών, νομίμων εκπροσώπων, μελών Δ.Σ., διευθύνοντων συμβούλων από τυχόν παράνομες διαχειριστικές ενέργειές τους ή ακόμα και από τυχόν καταστροφική εκμετάλλευση των περιουσιακών στοιχείων της εταιρείας με σκοπό την ικανοποίηση του δικού τους προσωπικού πλουτισμού. **Τα ελληνικά δικαστήρια δέχονται τέτοιου είδους νομικές βάσεις και έχουν εκδώσει πολυάριθμες αποφάσεις κατά διοικητών εταιρειών-οφειλέτων που στερούνται περιουσιακών στοιχείων.**

Παράλληλα, δεν θα πρέπει να παραβλέπει ο δανειστής την εξής παράμετρο: η επιθετική κίνηση είσπραξης μιας οφειλής αφενός θα δώσει το αντίστοιχο σήμα στην αγορά και θα αποθαρρύνει επίδοξους οφειλέτες, αφετέρου πολλές φορές θα καταλήξει σε συμβιβασμό και σε ρύθμιση της οφειλής χωρίς να προχωρήσει η διαδικασία της εκτέλεσης στα τελικά της στάδια· τούτο διότι όταν ο οφειλέτης έρθει αντιμέτωπος με μια ταχεία και νομικώς άρτια εκτελεστική διαδικασία, θα προτιμήσει να έρθει σε συμφωνία με τον επισπεύδοντα δανειστή από το να διακυβεύσει την δική του επιχειρηματική υπόσταση και την τύχη των περιουσιακών του στοιχείων.

Τέλος, θα πρέπει να υπογραμμιστεί η εξής παράμετρος: κάθε ενέργεια δικαστικής διεκδίκησης οφειλής θα πρέπει να γίνεται στα πλαίσια των νόμων και, ιδίως, του κώδικα πολιτικής δικονομίας. Τα μέσα που έχει δώσει ο νομοθέτης στους δανειστές είναι αρκετά για την προστασία των συμφερόντων τους και δεν έχει συνήθως κανένα αποτέλεσμα – εκτός του ότι είναι παράνομη- η συνεχής τηλεφωνική ή μη όχληση του οφειλέτη. **Η περιουσία του οφειλέτη είναι υπέγυνα για την εξόφληση των οφειλών του και όχι ο ίδιος.**

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε μαζί μας:

ΓΙΑΝΝΑΤΣΗΣ ΚΑΙ ΨΑΡΑΚΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

WWW.YIANNATSISS.GR
38, ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ, ΚΟΛΩΝΑΚΙ
106 76, ΑΘΗΝΑ
ΕΛΛΑΔΑ
T: (+30) 210 7231076
F: (+30) 210 7231075